

HÍREK

AZ ELHURCOLTAKRÓL

3. Jegyzék.

Budapest, 1945. augusztus 14.

Ezekből a táborokból közlünk névsorokat:

Bergen-Belsen (18. OLDAL) * Dornach (3. OLDAL) * Feldafing (14. OLDAL)
Garmisch-Partenkirchen (2. OLDAL) * Mannheim (9. OLDAL) * Szluck
(Fehéroroszország) (10. OLDAL)

Millok államtitkár a deportáltak hazaszállításáról

Millok Sándor miniszterelnökségi államtitkár a közelmúltban érkezett haza Mauthausenből, ahol több mint egy évet töltött a hirhedt haláltáborban. Megismertette a deportáltak sorsát, s nagy megnyugvás minden érdekelt számára, hogy rövid pihenő után — mint miniszterelnökségi államtitkár — kezébe vette ennek a nagyfontosságú kérdésnek a rendezését. Az államtitkár első feladatának tartotta, hogy megbeszélésre hívta össze az elhurcoltak ügyével foglalkozó különböző szerveket, hogy tiszta képet szerezzen erről a nehéz és bonyolult kérdéstről. Az értekezleten képviseltette magát a Népgondozó Hivatal, mint a kormány hivatalos szerve, azonkívül a Nemzetközi Vöröskereszt, a Joint, a Magyar Vöröskereszt, a Deportáltakat Gondozó Országos Bizottság, a Nemzeti Segély és Tájékoztató az államtitkárt eddigi tevékenységükről.

A „Hírek az elhurcoltakról“ szerkesztője hivatalában kereste fel Millok Sándor államtitkárt és felkérte, nyilatkozzék erről a sok-százezer embert érdeklő ügyről.

Gyors hazaszállítás

— Még nincs teljes áttekintésem a kérdéstről, hiszen igen rövid ideje tartózkodom idehaza, de az első benyomásom az, hogy valahol elakadt a deportáltak megsegítésének ügye. A Népgondozó Hivatal vezetőivel már letárgyaltam a kérdést és megállapításait mindenben magamévá teszem. Csak később fogom tudni azonban megállapítani, hogy hol történt a hiba, hogy mi az oka annak, hogy a deportáltak hazaszállítása ügyében lényegbevágó intézkedések még nem történtek. Akik hazajöttek, többségükben — néhány transzporttól eltekintve — a maguk erejéből jöttek meg, állami segítséget még alig

nyújtottak számukra. Legelső feladatunknak tehát azt tekintem, miképpen lehet mint állami szerveknek a tömegek és gyors hazaszállítást a kezembe vennem.

Sok türelem kell

— Szeretném, ha a közvélemény kis türelemmel ajándékozna meg s az elhurcoltak hozzátartozói elhinnék, hogy szívügyemnek tekintem ezt az ügyet, hiszen a saját tapasztalatomból tudom, hogy amikor az amerikaiak felszabadítottak bennünket, már a harmadik napon türelmetlenek voltunk, hogy még mindig nem vittek bennünket haza. Két hét után valósággal a kétségbeesett letargia állapotába kerültünk. Amikor pedig hazajutottam, megismertem az ittrmaradt családok kétségbeesését és vágyódását az elhurcoltak után. Tudom tehát, miről van szó. És tudom, hogy mi a kötelességem. Egyet azonban mégis kérnem kell az érdekeltektől: *Lehetőleg egyéni kérésekkel ne forduljanak hozzám.* Egy hatalmas birodalomban sokszáz helyen szerteszórt százezres tömegekről van szó, képtelenség valaki ügyét egyénileg megoldani. A hozzám intézett levelek, személyes kérések csak feltartanak, gátolnak a munkámban, mert igyekszem mindenkiket meghallgatni és minden levelet megválaszolni, de ezzel rengeteg időt veszítek az összesség számára fontos időmből.

Százezres tömeg?

Az újságíró kénytelen volt egy pillanatra félbeszakítani az államtitkár úr érdekes fejtegetéseit:

— Államtitkár úr százezres tömeget említett a deportáltakkal kapcsolatban. Nem túlzott ez a szám?

Egyes szám ára: 6 pengő